

Hjernefunksjon og symptomer hos personer med schizofreni

Personer med schizofreni vil ofte ha problemer med kognitive funksjoner. Det er viktig å forstå forholdet mellom disse vanskene og de kliniske symptomene ved schizofreni.

PUBLISERT 1. mai 2005

ELSE-MARIE LØBERG

forsvarte 3. september 2004 sin avhandling *Functional laterality and attention modulation in schizophrenia: Effects of clinical variables* for dr.psychol.-graden ved Universitetet i Bergen.

Schizofreni er en alvorlig psykisk lidelse med symptomer som vrangforestillinger, hallusinasjoner, tankeforstyrrelser og sosial tilbaketrekning. Som gruppe har personer med denne lidelsen funksjons- og strukturendringer i hjernen. I hverdagen kommer dette til uttrykk som problemer med kognitive funksjoner; for eksempel verbale evner, oppmerksomhet, krevende abstrakt tenkning og innlæring. Det har vist seg vanskelig å forstå forholdet mellom disse kognitive vanskene og de kliniske symptomene ved schizofreni. En slik sammenheng er viktig å studere fordi den rådende teorien i dag forfekter at symptomene ved schizofreni utvikles sekundært til den hjernebaserte kognitive svikten.

I denne avhandlingen er det gjort fire empiriske studier. Ved hjelp av en nevrokognitiv test (dikotisk lytting) ble hjerneasymmetri, verbal prosessering og oppmerksomhet undersøkt hos pasienter med ulike symptomprofiler og i ulike stadier av lidelsen. Det ble funnet en sammenheng mellom vansker på denne testen og flere symptomer på schizofreni, særlig hørselshallusinasjoner. Videre kom det fram en sammenheng

mellom de nevrokognitive vanskene og en kronifisert sykdomsutvikling, dvs. en langvarig lidelsesvarighet. Disse funnene har implikasjoner for teorier og modeller for utvikling, behandling og rehabilitering av schizofreni.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 5, 2005, side